

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ...

«...Αν είχαμε δύο ζωές δε θα σκεπτόμουν ποτέ να γράψω τούτο το μυθιστόρημα. Δεν θα ωφελούσε ούτε εσάς ούτε εμένα. Θα ζούσαμε την πρώτη μας ζωή σαν πρόβα, σαν δοκιμή, για να μάθουμε να ζήσουμε όπως θα θέλαμε τη δεύτερη. Αν πεθαίναμε δύο φορές, είναι σχεδόν βέβαιο ότι τη δεύτερη θα πεθαίναμε καλλίτερα από την πρώτη. Δυστυχώς δεν είναι έτσι. Η ζωή μας είναι μόνο μία, και μάλιστα μικρής διάρκειας. Αυτό το θέατρο μπορούμε να το παίξουμε μόνο μια φορά. Χωρίς πρόβα, χωρίς δοκιμή. Γι' αυτό, πρέπει να το παίξουμε όσο γίνεται καλύτερα και για μας τους ίδιους και για όσους αγαπάμε. Εμείς γράφουμε το σενάριο που μας αξίζει. Εμείς φτιάχνουμε τα σκηνικά που μας αρέσουν. Εμείς επιλέγουμε τους ηθοποιούς. Εμείς είμαστε οι πρωταγωνιστές και ταυτόχρονα οι θεατές [...]. Ο λόγος ύπαρξης όλων των επιστημών είναι ακριβώς αυτό: να μας προσφέρουν γνώση για να διευρύνουμε τη δυνατότητα των επιλογών μας και να ζήσουμε τη ζωή μας όπως θέλουμε [...]. Οι ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες [...], προσφέρουν γνώσεις που πρέπει εμείς να αξιοποιήσουμε ως άτομα, μέλη κοινωνικών ομάδων και πολίτες. Έννοιες, αρχές και αρκετές μέθοδοι από αυτές τις επιστήμες είναι κατάλληλες για να κατανοήσουμε τους περιορισμούς, τις απειλές, τις ευκαιρίες και τις δυνατότητες του περιβάλλοντος. Είναι ταυτόχρονα χρήσιμες για να κατανοήσουμε τον εαυτό μας, το πως σκεπτόμαστε, το τι αισθανόμαστε και γιατί, το τι επιθυμούμε και θέλουμε...» (σελ. 9-11).

Δημήτρης Μπουραντάς (2009)
Όλα Σου Τα Μαθα, Μα Ξέχασα Μια Λέξη
Αθήνα: Εκδ. Παττάκη